

Sygn. akt VII K 249/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Cichosz

przy udziale Prokuratora: Marcina Polaka

po rozpoznaniu w dniu 30.11.2016 roku

sprawy **D. S. s. M. i R. zd. B. ,** urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

W dniu 07.02.2016 r. ok. godz. 05:05 na ulicy (...) w miejscowości W. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny- samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 05:06 do stężenia na poziomie 1,12 mg/l, o godz. 05:34 do stężenia na poziomie 0,87 mg/l, o godz. 05:39 do stężenia 0,78 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. oskarżonego **D. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem kategorii prawa jazdy (...)
3. na podstawie art. 43 a § 2 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w punkcie 2 (drugim) środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 07 lutego 2016 roku;
5. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 7 lutego 2016r. przyjmując, iż jest on równoważny 2 (dwóm) dziennym stawkom grzywny;
6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 249/16

UZASADNIENIE

(ograniczenie uzasadnienia na zasadzie art. 423 § 1a kpk)

D. S. stanął pod zarzutem popełnienia czynu polegającego na tym, że:

W dniu 07.02.2016 r. ok. godz. 05:05 na ulicy (...) w miejscowości W. prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny- samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 05:06 do stężenia na poziomie 1,12 mg/l, o godz. 05:34 do stężenia na poziomie 0,87 mg/l, o godz. 05:39 do stężenia 0,78 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Zgromadzony materiał dowodowy daje podstawy do oceny, iż oskarżony dopuścił się popełnienia tego czynu.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania czynu zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem, a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw. Oskarżony naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w sposób umyślny, albowiem kierował pojazdem mechanicznym-samochodem osobowym w stanie nietrzeźwym. W stan ten wprawił się dobrowolnie i zdaniem Sądu powinien był i mógł przewidzieć skutki swego postępowania w tym stanie. Kierował samochodem po drodze publicznej.

W toku postępowania przygotowawczego i sądowego oskarżony przyznał się do popełnienia czynu i wyraził skruchę, tłumacząc swój postępek sytuacją rodzinną i osobistą, oraz złożył wniosek w trybie art.387 §2 kpk o skazanie go bez przeprowadzania całości postępowania dowodowego i wymierzenie mu kary uzgodnionej z oskarżycielem publicznym - kary grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych, na orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat z wyłączeniem kategorii prawa jazdy (...); zasądzenie na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego; zaliczenie mu zatrzymania prawa jazdy oraz obciążenie kosztami postępowania oraz opłatą.

Dlatego Sąd też uwzględnił w/w wniosek, gdyż uznał, że na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego okoliczności popełnienia występku zarzucanego oskarżonemu nie budzą wątpliwości. Dlatego wymiar kary zawarty w wyroku stanowił odzwierciedlenie w/w wniosku. Sąd uznał, że zarówno samoistna kara grzywny orzeczona wobec oskarżonego jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego, okoliczności popełnienia i stopnia społecznej szkodliwości czynu. Kara w tej wysokości spełni zamierzone cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania, a jednocześnie uzmysłowi oskarżonemu naganność jego postępowania oraz nieuchronność odpowiedzialności karnej za czyny przestępne.

W związku z tym, że oskarżony zagrażał swoim postępowaniem bezpieczeństwu w komunikacji na podstawie art. 42 § 2 kk należało pozbawić go możliwości kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi za wyjątkiem kategorii (...) w odniesieniu do prowadzenia maszyn rolniczych, traktorów. Zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych dotyczy ruchu lądowego. Mając na uwadze stan nietrzeźwości kierującego, który znacznie przekroczył ustawowy próg, oraz wcześniejszą karalność, Sąd orzekł powyższy zakaz na okres **3 lat**, uznając że będzie to dla oskarżonego wystarczająco dolegliwe, a jednocześnie adekwatne do stopnia zawinienia.

Na poczet orzeczonego środka karnego zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania mu prawa jazdy tj. od dnia 07 lutego 2016 roku. Jednocześnie wobec zatrzymania w sprawie zaliczono je oskarżonemu na poczet kary grzywny.

Dodatkową dolegliwością dla oskarżonego jest orzeczone wobec niego świadczenie w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Podstawą orzeczenie w/w świadczenia w powyższej wysokości był przepis art.49 § 2 kk w brzmieniu nadanym od 18 maja 2015 roku ustawą z 20.03.2015r. (Dz. U. z 2015r. poz 541), a który obowiązywał do 30 czerwca 2015r.

O kosztach sądowych Sąd orzekł w oparciu o art. 627 kpk. uznając, że oskarżony, jako osoba uzyskująca dorywczy, stały miesięczny dochód, ponadto młoda i w pełni sił, jest w stanie uiścić je w całości. Na koszty procesu złożyły się:

- wydatki w postaci ryczałtu za doręczenie wezwań i innych pism w wysokości 40 złotych (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym - Dz. U. Nr 108, poz. 1026),

- opłaty za wydanie informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego w wysokości 30 złotych,

- opłata w kwocie 100 złotych ustalona na podstawie art. 3 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.)